

Biel Mesquida

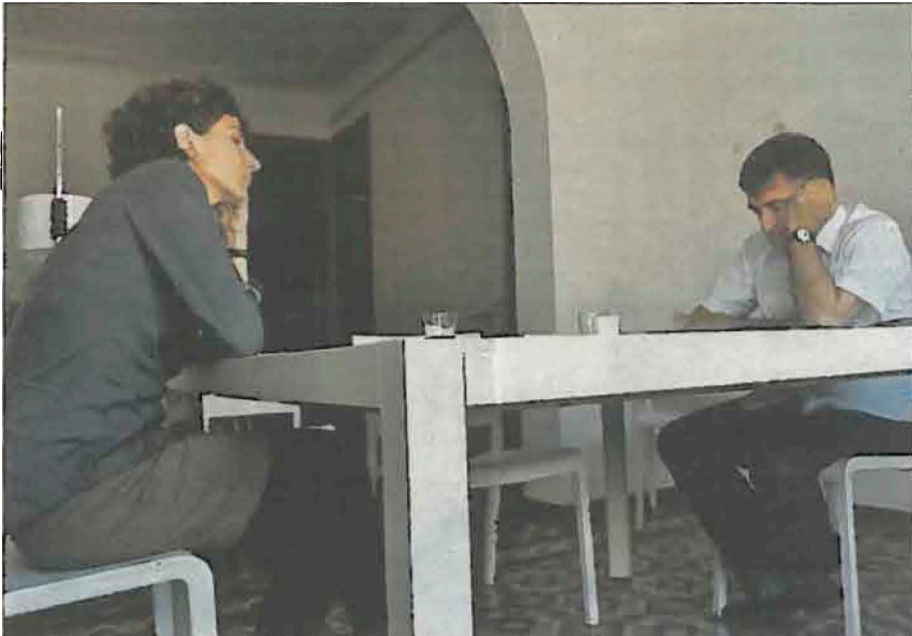
Plagueta de notes (DCXXI)

Una joia: la revista 'L'Espill' dedicada a Europa

01 SOM UN ENAMORAT DE LES REVISTES. I així com recomanar llegir un parell de llibres alhora, llibres ben diferents, de gèneres, d'estils, d'èpoques, perquè un et desembaraça de l'altre i la lectura va molt més atenta i llatina (les dues qualitats bàsiques del bon lector), també trob que cal trobar diverses revistes que siguin com panorames calidoscòpics diversos que t'obrin diferents perspectives.

Per això avui, nit de Reis de MMXVI, amb les primeres pluges després de tant de temps de sequera, comentaré amb el saxo de John Coltrane que m'acompanya de fons, la revista *L'Espill*, que ocupa la meua taula de lectura i que fullejada, subratllada, repassada de dalt a baix, sobrevolada, plena de punts de post-it, forma el meu itinerari d'aquests darrers temps i em fa molta de companyia.

La revista *L'Espill* (fundada per l'amic i mestre Joan Fuster), ha arribat al número 50, de la tardor de 2015. Vull destacar des d'un bon principi que el fet de ser el número 50 de la segona època de la revista, que començà el 1999, amb el suport de la Universitat de València, és una festa, i una festa, ben significativa que demostra la solidesa i els fonaments profunds d'un projecte cultural que ha superat la feblesa de les publicacions de caire intel·lectual i de pensament en la cultura catalana. Cal remarcar que és molt difícil la vida de les revistes d'assaig en el migrati restringit univers cultural nostrat, i *L'Espill* ha demostrat que té un paper fonamental en la construcció d'un pensament rigorós, savi i ben actual. Els temes, els autors, els debats, els documents i les propostes que han omplert les seves pàgines aquests anys són una mostra de la seva vitalitat insubornable i que els lectors fidels hem d'agrair a les totes. Sense el seu pensament crític seríem un poc més pobres,

Marina Garcés, amb l'actor i presentador de televisió Gran Wyoming. MARINAGARCES.COM

més indigents, i viuríem dins una intempèrie més brutal que la que sofim.

02 EUROPA ÉS CA NOSTRA. Aquest número 50 és un monogràfic dedicat a un dels temes centrals del nostre temps: Europa. En el realista i clar editorial titulat "Si Europa trontolla", hi ha algunes de les claus que marquen les dues-centes trenta pàgines de lletra viva. Escoltau: "Però ara Europa trontolla. La construcció europea està aturada i al nostre voltant s'encadenen les crisis. Sovint d'un dramatisme esfereïdor. Europa mostra obertament -i ens horroritza- la seua pitjor cara: la insensibilitat davant el patiment dels altres, siguin compatriotes grecs o refugiats sirians. O les víctimes de les políti-

ques d'austeritat a tots els països de la Unió i especialment als del sud i del est. Una maldia recorre Europa, i és la disgregació del seu model polític i social d'èxit (...) Tot indica que anem cap a una nova crisi de l'esperit europeu. S'imposa una pausa de reflexió i la renovació del debat sobre Europa." I això és el que fan un conjunt de pensadors tan atractius i diversos com Adam Zagajewski, Joan R. Mira, Manuel Sanchis, Simona Skrabec, Antoni Martí Monterde, Josep Maria Terricabras, Robert Menasse, Josep Lluís Gómez Mompert, Ulrike Guérot, Sebastian Landschbauer, Antoni Mora, Enzo Traverso, Wolf Lepenies, Marina Garcés, Andrei Kurkov, Josep Maria Martorell, Montserrat Daban, Étienne Balibar i Estanislau Vidal-Folch. Aquests dinou cervells

construeixen amb cadascun dels seus textos un trencaclosques clar i obert en què s'encaren amb els nombrosos problemes europeus, que van des de l'euro a l'ecosistema comunicatiu, des dels camins de cooperació europea al relat d'Europa al segle XXI. Com a afegit hi ha una enquesta feta per Adolf Beltrán sobre el present i el futur d'Europa amb respostes de personalitats tan diverses com l'escriptor Rafael Argullol, el polític socialista Ricard Pérez-Casado, el catedràtic d'història contemporània Pedro Ruiz, la sociòloga Marina Subirats, el catedràtic de filosofia del dret i filosofia política Javier de Lucas, el doctor en enginyeria industrial Joan Majó, l'escriptor Martí Domínguez, el periodista Lluís Basets i alguns més.

I a la secció "Documents", que clou aquest número extraordinari, dos articles històrics: un de Joan Fuster que va publicar el 1948 amb vint-i-cinc anys i on ja es veu la seva força d'intel·lectual dissident, en què ja parla que el remei a la desesperança es troba en la "idea d'Europa", en "la invenció d'Europa", en "Europa com a futur", en el "somni d'una Europa unida", en Europa com a "solució" de futur.

I l'altre text és de Vicent Ventura, polític i periodista, que l'any 1972 va publicar quatre articles a *La Vanguardia* en què considera la significació de l'entrada anunciada de Gran Bretanya i els països de l'EFTA a la CEE, un auguri de la consistència del projecte europeu i de la seva capacitat d'atracció. Els textos d'aquest europeïsta ferm, conseqüent, voluntariós i lluitador, clausuren una revista que es pot conservar com un llibre essencial i ple de suggeriments per pensar Europa des de molts miradors diferents. Indispensable per a aquells lectors que volen entendre el present i preveure el futur.